

latból kibomlik a mozgás, a lélekhelyzet dinamikája, a vágy mozdulata, a mozdulat vágya. Hajlékony, karcsú testek, indásan nyúló, kapaszkodó kezek, levélforma arcok, térképszerűen osztott terek. Fák, folyók, asszonyok, vonalhintó és vonal-ló, diszkrét szimmetriák. Az életmű mértani alapon is végig-gondolható. Grammatika mellé geometriát lehet állítani.

Mint bábok bólogatnak, ugrándoznak és lépnek helyükre a szavak, hajladoznak a mondatok. Mint bábok görnyednek, ereszkednek a vonalak, feszülnek a rajzok. Mi mozgatja őket, mi merevíti sziluettjüket? Milyen akarat törvényének engedelmessé válnak, ki játszik velük? Milyen akarat törvényének engedelmessé válnak, ki játszik velünk? Ezer álarc mögül ki néz ránk végül, változó jelmezben ki lép elénk mindig?

Szentkuthy rajzmappáját lapozva felfedezzük életünket, a nagy Illusztrációt, a végtelen Mű véletlen mellékletét. Egy szakadatlan életgyónás rajzai ezek a napóillusztrációk. Bepillantást engednek abba a szabad tartományba, ahová mindnyájan igyekszünk.

FRÁTER ZOLTÁN

